

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 017171 26 U 2
Zenica, 26.05.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja Č. A. sin Š. iz Z., ulica ... , protiv rješenja tuženog organa Komisije za prava osiguranih lica Zavoda zdravstvenog osiguranja Ze – do kantona broj 02-33-6261/26 od 09.04.2026. godine, u predmetu odobravanja banjsko – klimatskog liječenja, odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine, donio je dana 26.05.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj Č. A. iz Z. podnio je dana 30.04.2026. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Komisije za prava osiguranih lica Zavoda zdravstvenog osiguranja Ze – do kantona broj 02-33-6261/26 od 09.04.2026. godine kojim je odbijen prigovor tužitelja od 28.11.2025. godine podnesen protiv Odluke Komisije za banjsko – klimatsko liječenje Ze – do kantona broj 02-33/18518/25 od 12.11.2025. godine, a navedenu Odluku tuženi organ je donio nakon što je Kantonalni sud Zenica svojom presudom broj 04 0 U 017171 26 U od 13.03.2026. godine uvažio tužbu tužitelja od 26.02.2026. godine te poništio osporeni akt tuženog organa od 12.01.2026. godine i predmet vratio tuženom organu na ponovni postupak odlučivanja po prigovoru od 28.11.2025. godine izjavljenom protiv Odluke prvostepenog organa od 12.11.2025. godine.

U svojoj tužbi tužitelj navodi da je citiranom presudom naloženo tuženom organu da u ponovnom postupku ponudi jasne, konkretne i individualne razloge i da cijeni sve navode i sve dokaze, te da je suprotno uputama iz navedene presude tuženi organ ponovio gotovo identično obrazloženje, ponovno koristio opšte formule i dodatno unio nerelevantan elemenat nalaz neuropsihijatra i da je zbog toga tuženi organ postupio suprotno članu 57. Zakona o upravnim sporovima.

U pogledu razloga zbog kojih osporava rješenje tuženog organa tužitelj navodi nepostupanje tuženog organa po uputama iz citirane presude Kantonalnog suda Zenica, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda pravila upravnog postupka.

Vezano za razloge zbog kojih tužitelj osporava osporeno rješenje tužitelj navodi da tuženi organ u svom obrazloženju ističe da su njemu pored specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije i

specijalista neuropsihijatrije inicirali banjско – klimatsko liječenje te da sama ta činjenica ne obavezuje zavod da liječenje odobri, tužitelj smatra da neuropsihijatar nije nadležan za indicaciju banjско – klimatskog liječenja lokomotornog aparata te da se zahtjev odnosi na dijagnozu hernia disci L5 – S1, odnosno oboljenje kičmenog i lokomotornog sistema za koji su relevantni i odlučni nalazi specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije, te neurologa, neurohirurga i ortopeda, te da se specijalista neuropsihijatrije bavi mentalnim i psihijatrijskim poremećajima i nema stručnu nadležnost da bude odlučujući faktor za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata.

Pored toga tužitelj ističe da je tuženi organ umjesto da izvrši stručnu i individualnu ocjenu nalaza ovlaštenog specijaliste fizikalne medicine isti se poziva da ni indicacija dva različita specijaliste nije obavezujuća i da time izbjegava stvarnu medicinsku analizu, koristi pri tome nerelevantnu specijalnost kao argument i sve svodi na šablonsko odlučivanje.

U pogledu povrede načela materijalne istine tužitelj navodi da tuženi organ nije utvrdio koji tačno medicinski kriterij nije ispunjen već se poziva na opštu tvrdnju da se zdravstveno stanje ne može podvesti pod indicacije bez konkretne medicinske analize tužiteljevog slučaja te navođenje konkretnih činjeničnih razloga i razlikovanje relevantne i nerelevantne dokumentacije te da je ovakav pristup suprotan načelu materijalne istine iz člana 7. Zakona o upravnom postupku.

Nadalje tužitelj ukazuje i na odredbu načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku kao i na bitnu povredu pravila postupka odnosno neadekvatno obrazloženje (član 204. i 242. Zakona o upravnom postupku), tužitelj ističe da upravni akt mora sadržavati jasno, potpuno i provjerljivo obrazloženje te da u osporenom rješenju nisu navedeni konkretni medicinski razlozi odbijanja, nije navedeno koji kriterij iz odluke nije ispunjen, nije data ocjena zašto se nalaz fizijatra odbacuje te da su izmiješani relevantni i irelevantni medicinski podaci, zbog čega tužitelj smatra da obrazloženje ne omogućava stranci da shvati razloge odbijanja i ne omogućava sudsku kontrolu zakonitosti.

Zbog svega naprijed navedenog tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti i predmet vratiti istom organu na ponovni postupak uz obavezu da izvrši pravilnu i potpunu ocjenu medicinske dokumentacije ili da sam riješi upravnu stvar i tužitelju odobri banjско – klimatsko liječenje.

Uz svoju tužbu tužitelj je sudu pored akta kojim tužbom osporava dostavio i medicinsku dokumentaciju kao dokaz osnovanosti navoda iz podnesene tužbe.

Dopisom broj 02-33-10361/26 od 13.05.2026. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da je u ponovnom postupku odlučivanja po navedenom prigovoru utvrdio da je kod tužitelja prisutno oboljenje po dijagnozi hernia disci i.v. L5/S1, pri tome citira odredbu člana 30. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH broj 31/02 i 20/19), te ukazuje na Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjско liječenje od 22.07.2021. godine, zatim 23.09.2022. godine, zatim od 27.02.2024. godine i od 18.10.2024. godine i 28.11.2024. godine kojima su prema navodima tuženog organa utvrđeni kriteriji i medicinske indicacije za banjско – klimatsko liječenje, te da je na osnovu navedenog Pravilnika i Odluka a u skladu sa medicinskom dokumentacijom i službenom evidencijom tuženi organ utvrdio da tužitelj ne ispunjava kriterije iz Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjско liječenje, odnosno tuženi organ utvrđuje navedenu dijagnozu i obzirom na

njegovo trenutno zdravstveno stanje ista dijagnoza se ne može podvesti pod indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata propisane tačkom XI iste odluke i da je potrebno daljnji nastavak liječenja u centrima za fizikalnu rehabilitaciju i da se tužitelj sa ovakvom dijagnozom ne može uputiti na banjsko – klimatsko liječenje na teret sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, pri tome tuženi organ navodi da ne osporava narušeno zdravstveno stanje tužitelja niti postavljenu dijagnozu kao i činjenicu da je specijalista fizijatar inicirao banjsko liječenje koje bi vjerovatno doprinijelo poboljšanju zdravstvenog stanja, ali da se osiguranja lica upućuju na banjsko – klimatsko liječenje samo u skladu sa kriterijima i indikacijama za medicinsku rehabilitaciju iz citiranih Odluka.

U pogledu navoda tužitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju tuženi organ ukazuje da se u ovom postupku primjenjuje član 139. Zakona o upravnom postupku i ne provodi se poseban ispitni postupak niti saslušavaju stranke nego se odlučuje na osnovu činjenica i dokaza koje stranka navodi u svom zahtjevu, te da je shodno tome od strane prvostepenog organa i utvrđeno da tužitelj ima prisutno oboljenje po dijagnozi hernia disci I.V. L5/S1 te da nije došlo do nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zatim tuženi organ navodi da su netačni navodi tužitelja da je tuženi organ odbacio nalaz fizijatra, naprotiv, tuženi organ navodi da je na osnovu tog nalaza i utvrđeno činjenično stanje koje se odnosi na utvrđenu dijagnozu tužitelja, pored toga što je specijalista fizijatar indicirao banjsko liječenje to ne znači i obavezno odobravanja istog, a na kraju tuženi organ navodi da je Komisija za banjsko – klimatsko liječenje sačinjena od tri ljekara specijaliste koja odluke donose na sjednicama većinom glasova članova komisije a koje se temelje na stručnom znanju i iskustvu i zakonskim propisima, te da se zbog svega navedenog ne mogu prihvatiti navodi tužitelja o povredi načela materijalne istine jer je činjenično stanje pravilno utvrđeno i u tom cilju su utvrđene sve činjenice odlučne za rješavanje ove u pravne stvari.

Zbog svega naprijed navedenog tuženi organ predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 30.04.2026. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u ponovnom postupku odlučivanja po prigovoru tužitelja od 28.11.2025. godine podnesenom protiv Odluke komisije za banjsko – klimatsko liječenje Ze – do kantona od 12.11.2025. godine, a nakon donesene presude Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 017171 26 U od 13.03.2026. godine, donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim predmetni prigovor odbija pravilno nalazeći da isti nije osnovan, pri čemu sud nalazi prvenstveno da je tuženi organ u svemu postupio u skladu sa obavezujućim uputama i primjedbama iz citirane presude Kantonalnog suda Zenica i na taj način vodio računa i odredbi člana 57. Zakona o upravnim sporovima, te je također vodio računa o načelu zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku kao i načelu materijalne istine iz člana 7. Zakona o upravnom postupku te po članu 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, te da je u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge i ocjenu svih navoda tužitelja iz njegovog prigovora, na koji način je postupio u svemu u skladu sa članom 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, te u pogledu činjeničnog stanja tuženi organ je pravilno u obrazloženju svog rješenja primijenio odredbe člana 30. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH, broj 31/02 i 20/19), kao i odredbe Odluka o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjsko liječenje od 22.07.2021. godine, 23.09.2022. godine,

27.02.2024. godine i 18.10.2024. godine, odnosno tuženi organ je u pogledu činjeničnog stanja pravilno zaključio da je prvostepeni organ izveo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja kada je na osnovu utvrđene dijagnoze tužitelja zaključio da isti ne ispunjava uvjete iz člana XI citirane Odluke odnosno da se na tužitelja radi njegovog trenutnog zdravstvenog stanja ne mogu podvesti pod indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata iz navedenog člana i da je potrebno daljnje liječenje nastaviti u centrima za fizikalnu rehabilitaciju i nadležnim domovima zdravlja ili u okviru raspoloživih kapaciteta fizikalne i kardio rehabilitacije stacionarnog tipa.

Dakle, na osnovu svega naprijed navedenog sud je zaključio da tuženi organ u ponovnom postupku odlučivanja po navedenom prigovoru nije povrijedio odredbu člana 57. Zakona o upravnim sporovima, niti je došlo do povrede pravila upravnog postupka niti do pogrešne primjene materijalnog prava kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je Kantonalni sud Zenica svojom presudom broj 04 0 U 017171 26 U od 13.03.2026. godine uvažio tužbu tužitelja od 26.02.2026. godine, te poništio rješenje tuženog organa broj 02-33-25157/25 od 12.01.2026. godine i predmet vratio tuženom organu na ponovni postupak po prigovoru tužitelja od 28.11.2025. godine izjavljen protiv Odluke prvostepenog organa od 12.11.2025. godine, te je u svojoj presudi tuženom organu ukazao na povrede odredaba člana 242. stav 2. Zakona o upravnim postupku, te je tuženom organu ukazano da je u ponovljenom postupku dužan voditi računa o odredbama člana 7., 8., 9. i 207. stav 2. Zakona o upravnim postupku.

Tuženi organ je u ponovljenom postupku donio rješenje, koje se tužbom osporava, i kojim je u ponovnom postupku odlučivanja po navedenom prigovoru isti odbio ponovno nalazeći da isti nije osnovan, pri čemu sud prvenstveno nalazi da je tuženi organ u ponovljenom postupku donošenja osporenog rješenja vodio računa o uputama i primjedbama iz citirane presude ovoga suda, te je u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge i odgovore na sve navode tužitelja iz njegovog prigovora, te je također vodio računa i o temeljnim načelima upravnog postupka i na taj način je u cijelosti postupio u skladu sa članom 57. Zakona o upravnim sporovima.

U pogledu činjeničnog stanja na kojem se temelji rješenje tuženog organa sud nalazi da je tuženi organ vodeći računa o navodima tužitelja iz njegovog prigovora i vodeći računa o materijalnim dokazima na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev za upućivanje na banjsko – klimatsko liječenje, izveo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja jer je prethodno izvršio ocjenu kompletne raspoložive medicinske dokumentacije, a prije svega je izvrši ocjenu nalaza i mišljenja ljekara specijaliste fizikalne medicine od 27.08.2025. godine, kao i ljekara specijaliste neuropsihijatrije sa Odjela neurologije Kantonalne bolnice Zenica dr. S. S. od 27.08.2025. godine, a pored toga tuženi organ je cijenio i ostalu medicinsku dokumentaciju odnosno nalaz i mišljenje Odjela radiološke dijagnostike – kabinet za magnetnu rezonancu Kantonalne bolnice Zenica od 20.08.2025. godine, kao i specijalistički nalaz Odjela neurologije Kantonalne bolnice Zenica od 29.07.2025. godine te nalaz i mišljenje Odjela radiološke dijagnostike – kabinet za CT – CT2 Kantonalne bolnice Zenica od 10.07.2025. godine kao i karton za fizikalnu terapiju za tužitelja kojim je evidentirano prisustvo tužitelja na terapijama u mjesecu augustu 2025. godine, te na osnovu ovakve raspoložive medicinske dokumentacije tuženi organ pravilno nalazi da je prvostepeni organ kod tužitelja utvrdio prisutno oboljenje po dijagnozi hernia disci I.V. L5-

S1, te da su mu specijalista fizikalne medicine i rehabilitacije i specijalista neuropsihijatrije nakon obavljenog ambulantnog fizikalnog tretmana inicirali banjsko – klimatsko liječenje, dakle prvostepeni organ, a što pravilno prihvata i tuženi organ pravilno na osnovu medicinske dokumentacije utvrđuje dijagnozu tužitelja jer se ista dijagnoza utvrđuje i kod specijalističkog nalaza Odjela neurologije Kantonalne bolnice Zenica te iz nalaza i mišljenja ljekara specijaliste fizikalne medicine, i u oba nalaza indicirano je banjsko – klimatsko liječenje, a na osnovu ovakve dijagnoze tužitelja i ovako utvrđenog činjeničnog stanja, i prvostepeni organ a i tuženi organ pravilno primjenjuju prvenstveno odredbe Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja te odredbe Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjsko klimatsko liječenje od 22.07.2021. godine koja je izmijenjena i dopunjena odlukama od 23.09.2022. godine, 27.02.2024. godine, 18.10.2024. godine i 28.11.2024. godine.

Naime, upravni organi pravilno zaključuju da s obzirom na utvrđenu dijagnozu kod tužitelja hernia disci, isti ne ispunjava uvjete propisane članom XI citirane Odluke odnosno ne postoje indikacije za upućivanje tužitelja na banjsko – klimatsko liječenje iz tačka b) citiranog člana odnosno indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata obzirom na činjenicu da je kod tužitelja utvrđena dijagnoza koja se odnosi na lokomotorni aparat odnosno na oštećenje kičmenog stuba u navedenim regijama odnosno L5 – S1, a koja dijagnoza nije uvrštena u indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog sistema, zbog čega sud nalazi da su upravni organi pravilno zaključili da tužitelj ne ispunjava uvjete za banjsko – klimatsko liječenje a po preporuci ljekara specijaliste fizikalne medicine K. dr. K. iz JU Dom zdravlja Zenica – Služba za porodičnu medicinu sa edukacionim centrom, kao i ljekara specijaliste nueropsihijatra dr. S. S. iz Odjela neurologije Kantonalne bolnice Zenica od 27.08.2025. godine.

Pri ovome sud nalazi pravilnim i zaključak tuženog organa da bez obzira na činjenicu što su navedeni ljekari specijalisti indicirali i preporučili banjsko – klimatsko liječenje tužitelja to ne znači i nužno da se tužitelju treba odobriti banjsko – klimatsko liječenje jer se banjsko – klimatsko liječenje na teret sredstava Zavoda zdravstvenog osiguranja Ze – do kantona odobrava u skladu sa uvjetima iz Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjsko – klimatsko liječenje od 22.07.2021. godine, a u konkretnom slučaju prvostepeni organ, a niti tuženi organ na osnovu utvrđene dijagnoze iz navedenih nalaza ordinirajućih ljekara nisu našli da se ista dijagnoza može uvrstiti u indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata propisanog članom 11. stav 1. tačka b) citirane Odluke zbog čega i nije prihvaćen prijedlog oridindirajućih ljekara da se tužitelju odobri banjsko – klimatsko liječenje.

Na osnovu svega naprijed navedenog sud nalazi da je tuženi organ u ponovnom postupku odlučivanja po prigovoru tužitelja izjavljenom protiv odluke prvostepenog organa od 12.11.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim pravilno prigovor odbija zaključujući da isti nije osnovan, tuženi organ je u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge i ocjenu svih navoda tužitelja iz njegovog prigovara čime je postupio u skladu sa članom 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Pored toga tuženi organ je pravilno u svom rješenju prihvatio da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, te u pogledu istog izveo pravilan zaključak čime je poštovao načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, te je također vodio računa i o članu 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku obzirom na činjenicu da je u obrazloženju svog rješenja naveo sve elemente propisane navedenom zakonskom odredbom.

U vezi sa ovakvim postupanjem tuženog organa u pogledu odredaba Zakona o upravnom postupku sud nalazi da je tuženi organ na ovako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio odredbe člana 30. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja (Službene novine FBiH, broj 31/02 i 20/19), te odredbe Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica Ze – do kantona na banjско – klimatsko liječenje od 22.07.2021. godine, a posebno sud ukazuje na činjenicu da je tuženi organ pravilno na ovako utvrđeno činjeničnog stanja primijenio odredbu člana 11. stav 1. tačka b) citirane Odluke.

Donoseći ovakvo rješenje tuženi organ prema ocjeni ovoga suda nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, niti je došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja kako to isti neosnovano navodi u svojoj tužbi predatoj Kantonalnom sudu Zenica 30.04.2026. godine.

Odlučujući o tužbi od 30.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana i da tužitelj neosnovano ukazuje na nepostupanje po uputama Kantonalnog suda Zenica, na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešnu primjenu materijalnog prava i povrede pravila upravnog postupka.

U pogledu navoda tužitelja o tome da tuženi organ nije postupio po uputama Kantonalnog suda Zenica iz presude broj 04 0 U 017171 26 U od 13.03.2026. godine sud nalazi da je ovakav navod tužitelja neosnovan i da je neutemeljen njegov zaključak da tuženi organ nije postupio po uputama iz navedene presude, a iz razloga što je tuženi organ upravo vodio računa o uputama iz iste te je postupio u skladu sa obavezom iz člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, te u obrazloženju svog rješenja dao valjane i prihvatljive ocjene svih navoda tužitelja iz njegovog prigovora, pri čemu je tuženi organ vodio računa i o odredbama člana 7., 8., 9. i 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku kako je to upravo ukazao sud u citiranoj presudi, na koji način tuženi organ nije povrijedio odredbu člana 57. Zakona o upravnim sporovima.

Vezano za navode tužitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju sud nalazi da je ovakav navod tužitelja neosnovan i ničim utemeljen te da tužitelj neosnovano ukazuje na postupajućeg ljekara specijalistu neuropsihijatrije neosnovano smatra da se na njegovom nalazu nije mogla zasnovati odluka tuženog organa niti prvostepenog organa iz razloga što se predmetni zahtjev odnosi na dijagnozu hernia disci L5 S1 odnosno oboljenje kičmenog i lokomotornog sistema te da su za to odlučni nalazi specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije te neurologa neurohirurga ili ortopeda, a sve iz razloga što je nalaz ljekara specijaliste neuropsihijatra S. dr. S. od 27.08.2025. godine prvostepenom organu dostavio upravo tužitelj, te da tužitelj pri ovakvim svojim navodima zanemaruje činjenicu da je navedeni ljekar djelatnik Odjela neurologije Kantonalne bolnice Zenica i da je u svom specijalističkom nalazu od 27.08.2025. godine utvrdio dijagnozu hernia disci L5 S1, te da se nastavi sa dosadašnjom terapijom uz preporuku banjškog tretmana, zatim fizijatra te da je kontrola za 3 mjeseca kod neurologa, dakle, navedeni specijalistički nalaz je izdat od strane zaposlenog ljekara specijaliste Odjela neurologije te da je isti ljekar upravo u svom nalazu konstatirao bolove u dijelu kičme uz utvrđenje dijagnoze i preporuku za banjški tretman, a pored ovakvog specijalističkog nalaza tuženi organ svoje rješenje temelji i na nalazu i mišljenju ljekara specijaliste K. dr. K. specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije JU Dom zdravlja Zenica – Služba za porodičnu medicinu sa edukacionim centrom – CFM, te da se iz oba nalaza vidi identičan zaključak u pogledu dijagnoze bolesti tužitelja kao i iniciranje banjško fizikalnog tretmana u Olovu ili Fojnici, dakle radi se o identičnoj pravilno konstatiranoj dijagnozi bolesti

tužitelja koja spada u bolesti lokomotornog aparata, i kao takva nije svrstana u indikacije za medicinsku rehabilitaciju lokomotornog aparata iz člana XI stav 1. tačka b) Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica ZDK na banjsko – klimatsko liječenje od 22.07.2021. godine.

Dakle, prema ocjeni ovoga suda tužitelj neosnovano ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje jer u tom pravcu sudu nije ponudio nikakve nove činjenice niti nove dokaze na osnovu kojih bi se mogao izvesti drugačiji povoljniji zaključak za tužitelja u pogledu Odluke o banjsko – klimatskom liječenju, a pri svemu tome tuženi organ je svoju odluku temeljio upravo na ocjeni medicinske dokumentacije odnosno relevantnih nalaza i mišljenja ljekara specijalista i na osnovu istih je i zaključio da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno od strane prvostepenog organa.

Sud nalazi neosnovanim i navode tužitelja u pogledu pogrešne primjene materijalnog prava iz razloga što iz osporenog rješenja jasno i nedvosmisleno proizilazi da je tuženi organ ovakvo svoje rješenje temeljio na pravilnoj primjeni člana 30. Pravilnika o načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja te na pravilnoj primjeni odredaba Odluke o utvrđivanju kriterija za upućivanje osiguranih lica ZDK na banjsko – klimatsko liječenje.

Neosnovanim sud nalazi i navode tužitelja o povredi načela zakonitosti iz člana 4. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je tuženi organ upravo poštujući navedeno načelo ovu upravnu stvar riješio na osnovu materijalno – pravnih propisa na osnovu kojih je i bilo potrebno riješiti ovu upravnu stvar odnosno pravilnom primjenom odredaba citiranog Pravilnika i odredaba citirane odluke iz prethodnog stava.

Na kraju, sud nalazi da su neosnovani i navodi tužitelja koji se odnose na ostale povrede pravila upravnog postupka odnosno na povredu člana 204. i 242. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je tuženi organ svoje rješenje sačinio upravo u skladu sa odredbom člana 204. Zakona o upravnom postupku i istim rješenjem je u obrazloženju jasno potpuno i decidno naveo razloge zbog kojih smatra da je prigovor tužitelja izjavljen protiv prvostepene odluke neosnovan.

Pored toga sud nalazi neosnovanim i ukazivanje tužitelja na povredu člana 242. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je tuženi organ u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge i iznio ocjenu razloga iz prigovora, te da je obrazloženje svog rješenja sačinio u potpunosti u skladu sa odredbom člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Kako tužitelj navodima iz svoje tužbe i dokazima dostavljenim uz tužbu nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa to sud nalazi da je predmetna tužba u cijelosti neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničarka

Sudija

Mandžuka Jasmina

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.